

Rosor och flaggning.

Herr redaktör.

Mera om rosor och flaggning i Visby, ehuru man ju ej bör tvista om tycke och smak. Men likväl — kort och gott — först om rosorna.

En junidag kom en turistande medelålders dam fram i S:t Olofs gränd — »kvi-an» förbi S:t Olofs ruin hellre — och stannade vid min grind och sa: »Dom kallar Visby för rosornas stad. Den borde heta guldregnets stad, ty nu har jag gått här en hel vecka utan att träffa på en enda ros, men väl massor av guldregnet». »Pardon, Madame», sa jag, »men rosorna blomma här i regel e n d a s t under tiden 15 juli—31 december». Hon gapade — av dumhet eller förvåning, jag vet ej — och gick. Kanske den danske prästmannen var släkt med henne. Men visst böra vi plantera ännu mera rosor, massor av rosor och man är ju på god väg på sina håll. — Men, snälle Ragnar Melin, låt icke lura dig av rosenentusiasten att plantera förädlade rosor i n t i l l kyrkoruinerna och stadsmuren, de höra ej ihop. Men väl och gärna vildrosor och parkrosor här och där, de passa (Parkfeuer är synnerligen dekorativ. Se för övrigt herrar Curmans och Hanssons m. fl:s uttalande i »-t»s intervju i lördagsnumret). Du kan nog finna lämpligare platser för de förädlade rosorna — och andra dekorativa blommor ej att förglömma.

Och så flaggningen på stadsmuren. — Flaggor på murtornen är i själva verket en anakronism och borde strängt taget icke få förekomma där. Murtornen äro ståtligare utan, än med flaggor. Men då nu flaggning på stadsmuren vunnit hävd och blivit en tradition och själva riksantikvarien ser mellan fingrarna därpå och blundar för de missprydande »standpetarna» på murtornen så må det vara hänt. — Men, käre Carl Kolmodin, fall ej till föga för de primitiva skönandar eller de pretentiösa, födelsedagsfirande småföreningar, som i tid och otid fordra flaggning på stadsmuren. Tendensen på senaste tid är påfallande. Carl Gustaf d. v. s. Björkander har rätt (se ovannämnda intervju). Flaggningen bör ske sparsamt, endast vid högtidliga tillfällen — när kungen kommer, vid större kongresser o. s. v. (särskilt om kommunisterna skulle falla på den idén att kongressa i Visby, böra alla blågula dukar i staden hissas — möjligen på halv stång). Det får ej bli vardagsmat. Men det behövs mera färg i det gråa Visby! Ja visst. Låt därför flaggorna gå i topp på alla tomma p r i v a t a flaggstänger i staden, åtminstone varje söndag — under sommaren.

Jag har talat och räddat min själ.

Visby den 11/2 1934.

Carl Bolin.